

Finansdepartementet

fi.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia till: fi.ofa.dis.remissor@regeringskansliet.se

Skickas med e-post

Den 20 april 2026

**Ang. Remissvar över Europeiska kommissionens förslag till förordning om digitala nät
KOM(2026)16, ert dnr Fi2026/00350**

HI3G Access AB (Tre) har beretts tillfälle att lämna remissvar över Europeiska kommissionens förslag till förordning om digitala nät KOM(2026)16.

Mobiloperatörer, däribland Tre, gör årligen mycket stora investeringar för att förbättra tillgängligheten till datatjänster genom ökad täckning, bygga ut kapacitet för att möta en växande efterfrågan på tjänster samt uppgradera näten till den senaste tekniken. Dessutom investerar de för att möta ökande säkerhetsshot och uppfylla den reglering som följer därav.

Europeiska medborgare har haft mycket stor nytta av förbättringarna i mobila tjänster. Kvaliteten på tjänsterna har blivit avsevärt bättre och samtidigt har hård konkurrens hållit priserna nere. Kundvänlig reglering har också gynnat konsumenter, t. ex. genom enkla processer för nummerportabilitet och genom direkt prisreglering vid bl.a. roaming inom EU.

Mobiloperatörer verkar idag under ett omfattande antal regelverk om bl.a. digitalisering, som till stor del har utvecklats på EU-nivå för att stärka den inre marknaden, säkerställa konkurrens och öka EU:s strategiska handlingsutrymme mot globala aktörer. De telekomspecifika reglerna, som nu är aktuella, styr bl.a. frågor som konkurrens genom samtrafik och roaming, tillgång till nödvändiga resurser såsom spektrum och nummer och produktutformning och innovation genom skyddsregler för slutanvändare och om nätneutralitet. Krig och andra geopolitiska spänningar i omvärlden har dessutom medfört ökade krav på en säker och motståndskraftig samhällsviktig infrastruktur. Ställt mot höga investeringskrav i 5G-nät och framtida 6G-utveckling m.m., medför detta betydande administrativa, finansiella och operativa belastningar.

Mot denna bakgrund är EU-kommissionens förslag till förordning om digitala nät, även kallat Digital Networks Act (fortsättningsvis DNA), viktig. Tre välkomnar DNA eftersom förslaget erkänner de utmaningar som telekomsektorn står inför, i form av minskande innovation och investeringar och en omfattande regelbörda, och försöker adressera dem, för att skapa bättre förutsättningar för sektorn. Att främja och underlätta utvecklingen av digital infrastruktur är avgörande för att stärka Sveriges och EU:s konkurrenskraft och för att samhällets säkerhet och motståndskraft ska fungera.

Tre uppskattar möjligheten att lämna synpunkter över DNA, och får anföra följande om valda delar av förslaget.

Yttrandet inleds med några övergripande synpunkter på DNA, för att sedan behandla vissa delområden mer i sak. Dessa synpunkter följer strukturen i DNA.

1 Övergripande synpunkter på DNA

DNA syftar till att modernisera EU:s reglering av digital infrastruktur genom ökad harmonisering, förenklade regler och förbättrade förutsättningar för investeringar i sådan infrastruktur. Förslaget ska stärka den inre marknaden, främja innovation, öka nätens motståndskraft och påskynda övergången till framtidssäkra nät.

1.1 Regelförenkling

DNA avser att adressera behovet av att förenkla och harmonisera den rättsliga ramen för sektorn digital infrastruktur inom EU.

För operatörer, som gör stora och långsiktiga investeringar i digital infrastruktur, är det viktigt med regler som är tydliga, enkla och förutsägbara. Genom att undvika allt för detaljerade och sektorspecifika regler skapas möjlighet till innovation och att möta kundefterfrågan i tjänsteutbud och erbjudanden. Tre anser att horisontella regler ger goda förutsättningar för att uppnå detta genom att de medför enhetlighet, rättssäkerhet och förutsebarhet, medan sektorsspecifik reglering endast bör införas när det finns ett tydligt och motiverat behov som inte kan tillgodoses av redan befintliga horisontella regelverk. Detta gäller särskilt inom områdena cybersäkerhet och motståndskraft samt för skyddet av slutanvändare, där DNA riskerar att bli ytterligare en pålaga snarare än en förenkling för sektorn digital infrastruktur.

Även vissa slutanvändarbestämmelser, såsom detaljerade informations- och transparenskrav, överlappar delvis med den horisontella konsumentlagstiftningen som redan säkerställer en hög nivå av konsumentskydd. Detta skapar en onödigt komplex och svårtillämpad reglering utan att motsvarande nytta uppnås. För att undvika detta bör DNA renodlas så att sektorsspecifika krav begränsas till situationer där horisontell lagstiftning inte räcker till och där ett faktiskt behov kan påvisas inom sektorn. Ett exempel på detta är nummerporteringsreglerna.

Samtidigt kan konstateras att områden där en regelförenkling hade varit särskilt påkallad inte har adresserats i DNA. Detta gäller inte minst reglerna avseende kravet på avtalssammanfattning (t.ex. i vilka situationer en avtalssammanfattning ska skickas), rätten till uppsägning på grund av villkorsändring och kravet på information därom samt reglerna om paketerbjudanden. I samtliga dessa fall präglas reglerna av oklarheter (bl.a. vad gäller hur reglerna samspelar med varandra) och betydande administrativ komplexitet. Avsaknaden av förenkling och tydligare avgränsningar riskerar att skapa rättslig osäkerhet och begränsar i praktiken möjligheterna till kommersiell innovation och utveckling av nya erbjudanden på marknaden, utan att ett proportionerligt mervärde för konsumenterna kan påvisas.

Sammantaget anser Tre att DNA inte tydligt innebär en regelförenkling och minskad regelbörda. Det är bara i några fall onödiga och obsoleta regler rensas bort (t.ex. jämförelsesiter). Istället föreslås nya

krav och mer detaljreglering, med risk för överlapp i förhållande till annan reglering. En del bestämmelser är otydliga och i många delar ska EU-kommissionen respektive BEREC ta fram genomförandeakter och riktlinjer, vilket också innebär rättsosäkerhet för operatörer. Samtidigt utblir förslag på regelförenklingar där det finns ett behov för sådana.

1.2 Harmonisering

För att maximera harmoniseringen inom EU föreslås DNA genomföras som en förordning.

Harmonisering kan ge rättslig förutsägbarhet och likvärdiga spelregler som främjar den inre marknaden. Det är emellertid viktigt att inse att de europeiska operatörernas verksamheter påverkas av de lokala förutsättningar som råder i den medlemsstat där infrastrukturen är etablerad och där det huvudsakliga tillhandahållandet sker. Varje nationell marknad har sin egen struktur och marknadsdynamiker, och medlemsstaterna ligger olika långt fram i sin digitalisering. Reglerna i DNA måste därmed vara tillräckligt flexibla för att kunna inrymma nationella förutsättningar när så krävs, för en hög grad av relevans (jämför t.ex. DNA:s förslag om tidplan för nedstängning av kopparnätet) och tydlighet i vad som krävs, liksom för att inte hålla tillbaka länder som redan kommit långt. Även tillsynsmyndigheternas tillämpning av reglerna måste ge utrymme för lokala nyanser.

I ljuset av ovan ställer sig Tre frågande till om DNA bör genomföras som en förordning istället för ett direktiv. Detta riskerar att leda till regler som inte fullt ut speglar svenska förhållanden och binder tillsynsmyndigheterna vid innehåll och tillämpningar som avviker från gällande rätt. Detta hjälper inte svenska operatörer.

För att främja gränsöverskridande telekomverksamhet innehåller DNA bl.a. förslag om att insatsvarorna spektrum och nummer ska kunna tillhandahållas för flera medlemsstater samtidigt. I dagsläget sker förvaltning och tilldelning av tillsynsmyndigheten där infrastrukturen är etablerad men DNA innehåller bl.a. förslag om EU-vida tillståndsvillkor och tilldelningar av spektrum. Även nummer och nummerserier föreslås bli EU-vida. Dessa resurser är tilldelade och används på nationell nivå i mycket hög utsträckning och det är därför osäkert både om det finns en tydlig efterfrågan på EU-vida resurser samt om och hur dessa harmoniseringsåtgärder kan samordnas och genomföras i praktiken.

Det är dock framförallt DNA:s förslag om auktorisation som syftar till gränsöverskridande verksamhet inom EU. Reglerna behandlas mer utförligt under avsnitt 2.2 nedan men innebär att verksamhet i flera medlemsstater kan inledas efter notifiering till en enda nationell myndighet, utan krav på separat anmälan i varje land. Att kunna tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och tjänster inom hela unionen genom att skicka in en enda anmälan i ett visst EU-land kan visserligen underlätta inträde på nya nationella marknader och bidra till ökad konkurrens inom unionen, men för operatörer som redan är anmälda och etablerade inom EU skulle det göra liten skillnad.

1.3 Förbättrat investeringsklimat och en inre telekommarknad

DNA innehåller ett antal förslag som syftar till att förbättra investeringsklimatet för operatörer. Eviga eller mycket långa tillståndstider och närmast automatiska förlängningar av frekvenstillstånd (se vidare under avsnitt 2.3 om detta) ska ge långsiktighet och rättsäkerhet i operatörsverksamheten. Dessa förslag är positiva för investeringar i digital infrastruktur. Även påtagliga förenklingar och ändringar av regler som främjar produktutveckling och innovation kan bidra till detta, t.ex. om det tydliggörs i

nätneutralitetsreglerna att s.k. network slicing och andra användningsfall som ingår i 5G är tillåtna (se vidare under avsnitt 2.4 om detta).

Förbättrade förutsättningar för investeringar tillsammans med regelförenklingar och harmonisering genom DNA ska stärka den inre marknaden inom telekom i Europa. Det sistnämnda kan vara ett legitimt politiskt mål, men en gemensam telekommarknad kommer i sig inte förbättra investerings- och innovationsklimatet för mobiloperatörer. Att främja gränsöverskridande konsolidering som lösning på bristen på investeringar och innovation i sektorn bygger på en grundläggande missuppfattning av telekomnätens ekonomi.

De största kostnaderna finns i accessnäten, och accessnät är till sin natur lokala. Det finns mycket begränsade skalfördelar i att slå samman två accessnät som verkar i olika länder. Skalfördelar uppstår först när två överlappande accessnät slås samman. Det enda sättet för europeiska operatörer att uppnå den skala som krävs är genom *konsolidering inom varje nationell marknad*.

Så länge EU-kommissionen vidhåller sin politik att inte tillåta att operatörer går samman på nationella marknader, kommer problemet med att Europa halkar efter på grund av bristande investeringar att bestå. Den enda lösningen är att kommissionen omprövar sin syn på konsolidering i sektorn och tillåter sammanslagningar som leder till ökade investeringar och dynamisk konkurrens.

2 Synpunkter på vissa sakfrågor i DNA

2.1 Robusthet och motståndskraft – del 2

DNA föreslår nya regler för att stärka motståndskraften i elektroniska kommunikationsnät och tjänster mot bl.a. naturkatastrofer och människoskapade störningar. Regelverket kopplas till en unionsgemensam beredskapsplan som ska tas fram av BEREC.

I enlighet med vad som anförts ovan anser Tre att enbart EU:s horisontella regler om cybersäkerhet och motståndskraft, kanske framförallt NIS2-direktivet, bör reglera sektorn digital infrastruktur. Förslagen om robusthet och motståndskraft riskerar att leda till dubbelreglering och bristande samordning med övriga säkerhetsregler från EU, men även nationella regler såsom totalförsvar och säkerhetsskydd. Sektorn arbetar för fullt med genomförandet av dessa och de nya kraven i DNA kan inte anses motiverade utöver de omfattande regler som redan finns på säkerhetsområdet.

2.2 Allmänna auktorisation och gränsöverskridande etablering – del 3

DNA innebär att det nationella anmälningsförfarandet ersätts med ett system för allmän auktorisering, där operatörer får tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och tjänster i hela EU under gemensamma och uttömmande villkor. Genom ett s.k. "Single passport" kan verksamhet i flera medlemsstater inledas efter notifiering till en enda nationell myndighet, utan krav på separat anmälan i varje land.

Som berörts ovan syftar DNA i denna del till att underlätta för gränsöverskridande verksamhet, vilket i sin tur ska leda till ett förbättrat investeringsklimat och en konkurrenskraftigare inre marknad.

Tre vill framhålla att det är av stor vikt att processerna avseende auktorisationen är rättssäkra; allt ifrån hantering av anmälan till att en eventuell återkallelse aktualiseras. I detta inbegrips att det måste vara tydligt vilka villkor som ställs på aktörerna och att samtliga aktörer behandlas lika.

I sin nuvarande utformning riskerar den föreslagna modellen att innebära att aktörer kan etablera sig på nya marknader utan ett motsvarande investeringsåtagande, vilket kan leda till en situation där vissa aktörer i första hand förlitar sig på befintlig infrastruktur i stället för att bidra till utvecklingen av nya nät. Ett sådant scenario skulle kunna innebära en obalans mellan dem som faktiskt gör stora kapitalinvesteringar i nät och dem som primärt fokuserar på tjänsteleverans, vilket i förlängningen kan påverka incitamenten för fortsatt nätutbyggnad negativt.

Det allmänna auktorisationsförfarandet i dess nuvarande form kommer inte att lösa de grundläggande strukturella utmaningar som DNA försöker adressera. EU bör istället fokusera på att skapa förutsättningar för mer hållbara investeringsmodeller. I ett läge där EU står inför investeringsgap för utbyggnad av avancerad nätinфраstruktur är det viktigt att lagstiftningen inte enbart fokuserar på att bredda marknadstillträdet, utan även på att stärka bärkraften hos de aktörer som faktiskt bygger och driver den digitala infrastrukturen. Ett sådant mål gynnas i många fall av en ökad samordning av nätinvesteringar och en marknadsstruktur som möjliggör effektivare utnyttjande av infrastruktur, inklusive frivillig konsolidering.

2.3 Spektrumförvaltning – del 4

DNA innehåller även ändringar i spektrumförvaltningen som syftar till förbättrade förutsättningar för investeringar i digital infrastruktur. EU föreslås få ett betydligt större inflytande genom bl.a. en ny EU-spektrumstrategi och EU-frekvensplan, liksom att EU-kommissionen får insyn i och kontroll över utformningen av tilldelningsprocesser. Vidare ska kommissionen ge vägledning om konkurrens-effekter p.g.a. spektrumtak m.m. och ta fram icke bindande rekommendationer om bl.a. minimibud i auktioner. Betydelsefulla förslag är att tillståndstiderna görs obegränsade (en slags rullande tillstånd) eller ska uppgå till minst 40 år för spektrum harmoniserat för trådlösa bredbandstjänster. Förnyelse blir närmast automatisk, då tidsbegränsade tillstånd ska förlängas med motsvarande tid på tillståndshavarens begäran. Återkallelse kan i båda dessa fall ske med fem års varsel, avseende de tidsbegränsade tillstånden bl.a. av konkurrensskäl. Dessutom föreslås delning av spektrum, som innebär att tillståndshavare måste låta annan använda outnyttjat spektrum.

Eftersom spektrum är den viktigaste insatsvaran för att bygga mobilnät och tillhandahålla trådlösa kommunikationstjänster, delar Tre uppfattningen att detta är ett kärnområde för fortsatta investeringar i trådlös infrastruktur. Viktiga regleringsdelar är tillräcklig tillgång till spektrum för kommersiella mobila kommunikationstjänster samt förutsättningarna under vilket spektrumet tilldelas, dvs. auktionsformat och regler som sätter ramarna för utfall och pris, och tillståndsvillkoren för användandet.

Längre tillståndstider för frekvenstillstånd och större förutsebarhet kring förnyelse av tillstånden är positivt och kommer att förbättra investeringsviljan för mobiloperatörer. En förutsättning är dock att tilldelningen av spektrum sker på ett balanserat sätt, dvs. i konkurrens mellan operatörer för att ge auktioner med effektiva resultat. Annars riskerar de långa tillståndstiderna och de automatiska förnyelserna att begränsa tillgången till spektrum samt cementera befintliga obalanser i marknaden

och hämma konkurrensen. På motsvarande sätt måste förlängning/förnyelse möjliggöra att konkurrens kan uppnås och bibehållas.

De förslag i DNA som syftar till en ökad insyn och kvalitetssäkring av tilldelningsförfaranden av EU kan utgöra en bra kontroll, så att bl.a. vinstmaximering inte tillåts. Med sådana kontroller anser Tre att tillståndsgivning fortsatt bör ske på nationell nivå.

Angående förslaget om delning av spektrum är det viktigt att den primära tillståndshavarens investeringstrygghet säkerställs under hela tillståndstiden, dvs. den primära tillståndshavaren ska ha företräde till spektrumet så snart detta kommer att tas i anspråk av denne under någon del av tillståndstiden. Vidare är det viktigt att den primära tillståndshavaren inte utsätts för störningar i sin radioanvändning p.g.a. den delade användningen.

2.4 Nätneutralitet och specialiserade tjänster – del 6

Reglerna kring nätneutralitet är i stort sett oförändrade i DNA. Den största förändringen är att EU-kommissionen ges möjlighet att anta genomförandeakter gällande s.k. specialiserade tjänster (fortsättningsvis kallat SpS).

Inom området för nätneutralitet syftar, som nämndes ovan, DNA till att främja innovation på den digitala marknaden. Eftersom det saknas förslag på den genomförandeakt som EU-kommissionen får ta fram är det svårt att i nuläget uttala sig om detta kommer leda till ökad innovation.

Samtidigt finns ett tydligt behov av att säkerställa lika konkurrensvillkor i hela det digitala ekosystemet när operatörer som är internetleverantörer, tillsammans med andra aktörer i värdekedjan, utvecklar och lanserar nya tjänster. Nuvarande regler om nätneutralitet reglerar i praktiken endast ena sidan av marknaden, dvs. internetleverantörerna, vilket har lett till konkurrensnedvridningar till nackdel för internetleverantörerna. Det har redan medfört att kommersiella erbjudanden som gynnade hela värdekedjan, inklusive slutanvändarna, har försvunnit från marknaden, såsom nollprissättnings-erbjudanden. Risker för ytterligare förlust av kommersiell innovation och konkurrensmässig differentiering bedöms öka i takt med att nya tjänster möjliggjorda av 5G, såsom network slicing, och kommande nätverksteknologier utvecklas.

Mot denna bakgrund bör kommissionens arbete med SpS i en separat genomförandeakt ta sikte på att undanröja rättslig osäkerhet och möjliggöra innovation på lika villkor, snarare än att införa detaljerade tekniska krav. En sådan genomförandeakt bör inte innehålla tekniska specifikationer som i praktiken låser fast kapacitetsallokering, exempelvis genom krav på att en viss mängd resurser alltid ska reserveras för "best-effort"-internet. Sådana krav riskerar att bli oförenliga med hur 5G-nät är dimensionerade och fungerar. Kommissionen bör istället tillhandahålla tydlig och teknikneutral vägledning, exempelvis i form av en icke uttömmande lista över användningsfall som typiskt sett kan anses utgöra SpS.

2.5 Regler för att motverka bedrägerier – del 6

DNA innehåller också, i avsnittet om slutanvändares rättigheter, vissa förslag på åtgärder för att motverka bedrägerier mot slutanvändare i syfte att harmonisera dessa regler inom EU. Bl.a. kan tillsynsmyndigheter kräva att operatörer inför åtgärder för att motverka bedrägerier, t.ex. genom att blockera telefonnummer eller tjänster som används för bedrägeri eller missbruk.

Tre har förståelse för att det krävs harmoniserade regler för att motverka att elektroniska kommunikationstjänster används för att genomföra bedrägerier. Brottsligheten är gränsöverskridande och kräver gemensamma åtgärder, kunskapsdelning och en enhetlig tillämpning inom EU. Att EU ska samla in information och erfarenheter som underlag för riktlinjer av BEREC är i grunden positivt och kan åstadkomma gemensamma utgångspunkter, vilket motverkar att bedrägeriverksamheter kan flyttas till länder inom EU med svagare skydd eller mindre långtgående krav.

Identifiering av åtgärder ska enligt DNA ske genom att operatörerna är skyldiga att samarbeta med nationell myndighet. Det framgår inte om myndigheten har en samarbetskyldighet, eller hur samarbetet ska bedrivas. Samverkansskyldigheten bör således vara ömsesidig och samarbetsformerna bör klargöras närmare i förslaget. Åtgärder enligt BEREC:s riktlinjer som ger upphov till teknisk implementation och andra kostnader bör ta hänsyn till omställningstider m.m. hos operatörerna.

I DNA anges att effektiva åtgärder ska vidtas samtidig som full efterlevnad av EU:s dataskyddslagstiftning säkerställs. DNA hanterar dock inte hur denna balans ska förhålla sig till uppgiftsbehandling som är tillåten enligt e-Privacy-direktivet. Det finns därmed en risk att t.ex. den Europeiska dataskyddsmyndigheten (EDPB) eller nationella tillsynsmyndigheter har olika syn på de rättsliga förutsättningarna att genomföra effektiva åtgärder. Detta är en brist som behöver lösas lagstiftningsvägen. Enligt Tre är det viktigt att operatörer inte lämnas med och förväntas tolka regelverket för delvis motstående skyddsintressen, för att själva bedöma lovligheten i behandlingen för att uppnå effektiva åtgärder. Som jämförelse kan nämnas det svenska lagförslaget om åtgärder på området där uppgiftsbehandling regleras (se prop. 2025/26:233, s 25 ff.).